

Portugali Vabariik jätkuvalt hoidub võtmast meetmeid, mida ta on kohustatud võtma seoses ettevõtjatega, kelle suhtes kohaldatakse EÜ artiklitega 28 ja 30 vastuolus olevat seadust.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Unabhängiger Finanzsenat, Auenstelle Graz (Austria) 9. oktoobril 2007 — Veli Elshani versus Hauptzollamt Linz

(Kohtuasi C-459/07)

(2007/C 297/49)

Kohtumenetluse keel: saksa

10. oktoobril 2007 esitatud hagi — Euroopa henduste Komisjon versus Portugali Vabariik

(Kohtuasi C-458/07)

(2007/C 297/48)

Kohtumenetluse keel: portugali

Pooled

Hageja: Euroopa henduste Komisjon (esindajad: P. Andrade ja G. Braun)

Kostja: Portugali Vabariik

Hageja nõuded

- Tuvastada, et kuna Portugali Vabariik ei ole taganud tegelikus lõppkasutajatele vähemalt ühte ulatuslikku kataloogi ja vähemalt ühte ulatuslikku numbriinfoteenust vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/22/EÜ universaalteenuse ning kasutajate õiguste kohta elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste puhul⁽¹⁾ artikli 5 lõigetele 1 ja 2 ja artikli 25 lõigetele 1 ja 3, siis on Portugali Vabariik rikkunud sellest direktiivist tulenevaid kohustusi;
- mõista kohtukulud välja Portugali Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Vaatamata Vodafone'i abonentide nõusolekule oma nime avaldamiseks universaalteenuste kataloogis, ei ole need nimed Portugalis endiselt selles kataloogis avaldatud.

Reguleeriv asutus ANACOM ei ole endiselt otsustanud nende andmete kuju ega esitamise korda. Kasoleva õigusliku olukorra eest vastutab Portugali riik.

⁽¹⁾ ET L 108, lk 51 ; ELT eriväljaanne 13/29, lk 367.

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Unabhängiger Finanzsenat, Auenstelle Graz

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Veli Elshani

Vastustaja: Hauptzollamt Linz

Eelotsuse küsimused

1. Nõukogu maruse (EMÜ) nr 2913/92⁽¹⁾, millega kehtestatakse henduse tolliseadustik (edaspidi „tolliseadustik“), artikli 233 esimese lõigu punktis d sätetatud tollivõla lõppemisel ei lahutata mitte tollivõla tekkimise kuupäevast, vaid ajavahemikust pärast tollivõla tekkimist, kuna selle eelduseks on tolliseadustiku artikli 202 alusel „tekinud“ tollivõlg.

Kas väljendit „ebaseaduslik sissetoomine“ tolliseadustiku artikli 233 esimese lõigu punkti d tähenduses tuleb tõlgendada selliselt,

— et henduse tolliterritooriumile sellise kauba sissetoomine, millega seoses on vastavalt tolliseadustiku artiklile 202 tekkinud tollivõlg, lõpeb juba selle toomisega piiritolliasutusse või muusse tolli poolt nimetatud kohta, hiljemalt aga piiritolliasutusest või muust nimetatud kohast väljaviimisega, kuna sellega on kaup jõudnud tolliterritooriumile, nii et kauba kinnipidamine ja konfiskeerimine pärast seda ajahetke ei lõpeta enam tollivõlga,

või selliselt,

— et henduse tolliterritooriumile sellise kauba sissetoomine, millega seoses on vastavalt tolliseadustiku artiklile 202 tekkinud tollivõlg, kestab majanduslikust vaatepunktist lahutades nii kaua, kuni kestab veel kauba vedu ühtse toiminguna pärast kauba sissetoomist tolliterritooriumile, seega kuni kaup ei ole tolliterritooriumil jõudnud veel esimesse sihtkohta ja kauba liikumine seal ei ole peatunud, nii et kauba kinnipidamine ja konfiskeerimine veel kuni selle ajahetkeni lõpetab tollivõla?

2. Tolliseadustiku artikli 202 tähenduses lõpeb tollivõlg ebaseadusliku käitumise puhul, mis avastatakse kauba sisetoomisel, seadusest tulenevalt. Kauba vahetu kinnipidamine selle ebaseaduslikult tollijärelevalve alt väljaviimisel tolliseadustiku artikli 203 tähenduses ei lõpeta koheselt tollivõlga.

Kas tolliseadustiku artikli 233 esimese lõigu punkti d tuleb tõlgendada nii, et tollivõla lõppemine, mis on sõnaselgelt piiritletud tollivõla tekkimise juhtumitega vastavalt tolliseadustiku artiklile 202, on siiski kooskõlas ebaseadusliku käitumise võrdse kohtlemise põhimõttega?

(¹) EÜT L 302, lk 1.

Coats Holdings Ltd, J&P Coats Ltd 22. oktoobril 2007 esitatud apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (teine koda) 12. septembri 2007. aasta otsuse peale kohtuasjas T-36/05: Coats Holdings Ltd ja J&P Coats Ltd versus Euroopa Ühenduste Komisjon

(Kohtuasi C-468/07 P)

(2007/C 297/50)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellatsioonkaebuse esitajad: Coats Holdings Ltd, J&P Coats Ltd (esindajad: *solicitor* W. Sibree ja *solicitor* C. Jeffs)

Teine menetluspool: Euroopa Ühenduste Komisjon

Apellatsioonkaebuse esitajate nõuded

Apellatsioonkaebuse esitajad paluvad Euroopa Kohtul:

— vähendada Coatsi trahvi nii, et (i) see on kooskõlas võrdse kohtlemise põhimõttega ja (ii) võtab arvesse suurt osa komisjoni sedastusi, mille Esimese Astme Kohus tühistas, mis vähendab rikkumise raskust ja suurendab kergendavate asjaolude kaalu.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse esitaja väidab, et olles tühistanud komisjoni kõik EÜ artikli 81 rikkumist puudutavad faktilised sedastused, välja arvatud üks kitsas sedastus — ja olles eelkõige tühistanud komisjoni peamise sedastuse, et Coats oli kolmepoolse kokkuleppe võrdselt aktiivne osapool —, ei kohaldanud Esimese

Astme Kohus võrdse kohtlemise põhimõtet, kui vähendas Coatsi trahvi põhisummat 20 % võrra.

Teise võimalusena väidab apellatsioonkaebuse esitaja, et Esimese Astme Kohus ei arvestanud kõiki otsuse osi, mille ta tühistas, vähendades trahvi kergendavate asjaolude alusel.

25. oktoobril 2007 esitatud hagi — Euroopa Parlament versus Euroopa Ühenduste Komisjon

(Kohtuasi C-474/07)

(2007/C 297/51)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Euroopa Parlament (esindaja: K. Bradley ja U. Rosslein)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hageja nõuded

— tühistada komisjoni 1. august 2007. aasta määrus (EÜ) nr 915/2007 (¹), millega muudetakse määrust (EÜ) nr 622/2003, millega nähakse ette meetmed lennundusjulgestuse ühiste põhistandardite rakendamiseks, ja

— mõista kohtukulud välja Euroopa Ühenduste Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Nõukogu kaasseadusandjana otsustas Euroopa Parlament 2002. aastal, et teatavad lennundusjulgestuse rakendusmeetmed tuleb jätta avaldamata. Hageja on seisukohal, et komisjon on seda eeskirja väärtalt kohaldanud, jättes süstemaatiliselt avaldamata rakendusmeetmed, mis ei vaja salastamist. Määrust 915/2007 vastu võttes on komisjon valesti tõlgendanud oma pädevust määruse 2320/2002 alusel, läinud vastuollu EÜ artikliga 254 ning demokraatia, avatuse ja õigusnormide avalikkuse põhimõtetega, tekitanud õiguslikku ebakindlust ning jätnud esitamata asjakohased põhjendused.

(¹) ELT L 200, lk 3.